

POSTANOWIENIE

24 kwietnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Agnieszka Jurkowska-Chocyk

na posiedzeniu niejawnym 24 kwietnia 2024 r. w Warszawie
w sprawie z wniosku J. Z.
z udziałem Gminy Wrocław
o ustanowienie drogi koniecznej,
na skutek skargi kasacyjnej J. Z.
od postanowienia Sądu Okręgowego we Wrocławiu
z 29 marca 2023 r., II Ca 2450/22,

- I. prostuje pkt I. zaskarżonego postanowienia w ten sposób,
w miejsce słowa „wniosek” wpisuje „apelację”;**
- II. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 29 marca 2023 roku Sąd Okręgowy we Wrocławiu oddalił apelację wnioskodawcy (błędnie w pkt I. sentencji wpisując słowo „wniosek”) od postanowienia Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu, wydanego w sprawie I Ns 267/21, w którym oddalono wniosek J. Z. o ustanowienie drogi koniecznej i obciążył wnioskodawcę kosztami postępowania apelacyjnego.

Postanowienie to zostało w całości zaskarżone skargą kasacyjną przez wnioskodawcę, który wniosek uzasadnił wnioskiem o przyjęcie jej do rozpoznania wyłącznie przesłanką z art. 398⁹ § 1 pkt 3 k.p.c. Zdaniem skarżącego o nieważności

postępowania przed sądem drugiej instancji świadczy rozpoznanie jej w składzie 1-osobowym.

Uczestnik w odpowiedzi na skargę kasacyjną wniósł o: wydanie postanowienia odmawiającego przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (pkt 1.), oddalenie skargi – w przypadku przyjęcia jej do rozpoznania (pkt. 2), zasądzenie kosztów postępowania skargowego (pkt. 3). W odpowiedzi na skargę kasacyjną brak jednoznacznego wniosku o zasądzenie na rzecz uczestnika kosztów postępowania kasacyjnego w przypadku odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna wnioskodawcy nie kwalifikuje się do merytorycznego rozpoznania, albowiem postępowanie przed sądem drugiej instancji – wbrew twierdzeniom skarżącego - nie toczyło się w warunkach nieważności.

W rozpatrywanej sprawie Sąd Okręgowy we Wrocławiu orzekł w składzie zgodnym z ustawą - to jest określonym w art. 15 zzs¹ ust. 1 pkt 4 ustawy z 2 marca 2020 roku o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych, w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 28 maja 2021 roku o zmianie ustawy Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2021 poz.1090).

Nieważność postępowania w rozumieniu art. 379 pkt 4 k.p.c. (w postępowaniu nieprocesowym w związku z art. 13 § 2 k.p.c.) nie zachodzi w przypadku, gdy ustawa (choćby tylko temporalna) wprost wskazuje skład sądu i sprawa została rozpoznana w takim właśnie składzie, czyli zgodnie z kryteriami ustawowymi (por. postanowienia SN z: 24 stycznia 2024 roku, III CZ 339/23; 15 marca 2023 r., I CSK 4340/22). Wymieniony w art. 379 k.p.c. katalog przyczyn skutkujących nieważnością postępowania ma charakter zamknięty, co wyklucza możliwość dokonywania wykładni tej normy w sposób rozszerzający.

Wobec niesformułowania przez skarżącego innych przesłanek uzasadniających przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania - na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. – orzeczono jak w sentencji.

[SOP]

[ms]